

Відповідно до українського законодавства підприємства зобов'язані подавати квартальну та річну фінансову звітність органам, яким вони підпорядковані, трудовим колективам на їх вимогу, власникам згідно з установчими документами. Відкриті акціонерні товариства та підприємства — емітенти облігацій зобов'язані не пізніше 1 червня наступного за звітним року оприлюднювати річну фінансову звітність через публікації у періодичних виданнях або розповсюдженням її у вигляді окремих друкованих видань. Розглянемо більш докладно зміст основних форм звітності.

Список використаних джерел:

1. Бухгалтерський фінансовий облік. Підручник / за ред. Проф. Ф.Ф. Бутинця - Житомир: ЖІТІ, 2006. - 832 с.
2. Бухгалтерський фінансовий облік. Конспект лекцій/ За ред. Ф.Ф. Бутинця. - Житомир: ЖІТІ, 2008. – 320 с.

УДК 336

*Різник А.В.,
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького*

ФІНАНСОВИЙ ОБЛІК ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ

Виробництво – діяльність, пов'язана з випуском продукції, яка включає всі стадії технологічного процесу, а також реалізацією продукції власного виробництва.

Результатом виробництва називають готовою продукцією. Ведення обліку готової продукції є важливою складовою діяльності підприємства.

В основу обліку готової продукції входять такі складові: термін «готова продукція» та безпосередня її класифікація, а також оцінка готової продукції, облік випуску та наявності, система рахунків обліку [1, с. 152].

Готова продукція – це виріб або напівфабрикат, робота, послуга що пройшли всі стадії технологічної обробки на даному підприємстві та відповідають затвердженим стандартам або технічним умовам, договору,

прийняті технічним контролем підприємства і здані на склад або замовникові-покупцеві відповідно до діючого порядку прийняття продукції.

Готовою називають продукцію, яка повністю відповідає стандартам, а в разі їх відсутності технічним, договірним або іншим умовам, знята з виробництва на склад, а в окремих випадках на неї складають сертифікат або інший документ про якість.

Продукція може бути виготовлена як з власних матеріальних ресурсів, так і з давальницької сировини. Операція з давальницькою сировиною – це операція з попередньої поставки сировини для її подальшої переробки в готову продукцію за відповідну плату, але за умови, що вартість давальницької сировини на кожному етапі переробки становить не менше 20% загальної вартості готової продукції.

Крім продукції у виробничому процесі з'являються й інші елементи речового характеру: відходи, брак тощо [3, с. 62].

Готова продукція відповідно до П(С)БО № 9 „Запаси” оцінюється за первісною вартістю. Первісна вартість готової продукції може бути визначена після калькулювання її фактичної собівартості, яка включає прямі матеріальні витрати на оплату праці, інші прямі витрати, а також постійні та змінні виробничо-накладні витрати.

У бухгалтерському обліку продукція обліковується як у натуральному, так і у вартісному вираженні (грошах).

Облік за натуральними вимірниками — це одиниці виміру: кг, штука, метр, літр тощо.

Облік за вартісними вимірниками здійснюється в ціні та сумі.

Оцінка продукції впливає на побудову обліку виробничого процесу. Продукцію оцінюють за такими видами вартості: фактичною, плановою, нормативною, кошторисною собівартістю і вартістю у цінах реалізації (роздрібних, договірних, гуртових тощо) [4].

Готова продукція оформлюється здавальною накладною і передається на склад.

На складі готова продукція обліковується в кількісному виразі за її видами на картках або в книгах складського обліку.

Наприкінці місяця обов'язковою умовою є облік готової продукції за фактичною собівартістю (визначається за даними аналітичного обліку затрат на виробництво).

У промисловості облік готової продукції здійснюється на рахунку 26 "Готова продукція", у сільському господарстві облік здійснюється на рахунку 27 "Продукція сільськогосподарського виробництва". За дебетом цих рахунків відображається надходження готової продукції власного виробництва за фактичною виробничою собівартістю або за нормативною вартістю, а за кредитом – її списання.

У балансі підприємства відображається незавершене виробництво та готова продукція, 1102 та 1103 рядки відповідно. Незавершене виробництво включає в себе залишки на рахунках 23 «Виробництво» та 25 «Напівфабрикати», а готова продукція відображається завдяки рахункам 26 «Готова продукція» та 27 «Продукція сільськогосподарського виробництва».

Рядок 1102 балансу відображає витрати на незавершене виробництво і незавершені роботи (послуги), а також вартість напівфабрикатів власного виробництва і валова заборгованість замовників за будівельними контрактами.

Рядок 1103 балансу відображає запаси виробів на складі, обробка яких закінчена та які пройшли випробування, приймання, укомплектовані згідно з умовами договорів із замовниками і відповідають технічним умовам і стандартам.

Список використаних джерел:

1.Шпанковська Н. Г. Аналіз господарської діяльності: теорія, методика, розбір конкретних ситуацій : [навч. посібник] / Н.Г. Шпанковська, Г.О. Король, К.Ф. Ковальчук. - К.: «Центр учбової використаних джерел», 2012. - 328 с.

2.Дахно І.І. Зовнішньоекономічний менеджмент: навчальний посібник / К Шваб Л.І. Економіка підприємства: Навчальний посібник дл студентів вищих навчальних закладів. 2-е вид. - К.: Каравелла, 2012 – 568 с.

3.Грабовецький Б.Є. «Економічний аналіз» Навч. посіб. - Київ «Центр учбової використаних джерел» рік видання 2009. - 256с.

4.Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 "Запаси", затверджено наказом Міністерства фінансів України від 20 жовтня 1999 року № 246.